

Udtalelserne i Motiverne til § 2 er tydelige nok. Naar det ærede Medlem med Hensyn til Forholdene i andre Lande udtalte, at de dér gældende Regler var man kommet ind paa under Krigen, er det ikke rigtigt. Det er netop Regler, som de paagældende Lande har haft ganske bortset fra Krigen. Det er kun enkelte Lande, som f. Eks. England, der ikke havde dem; dér har man faaet dem under Krigen, og man ønsker nu, at de ikke skal være midlertidige, man vil netop have de samme Regler som i andre Lande. Selv de Lande, der ikke havde saadanne Regler før Krigen, gaar mere og mere over til, at der maa være en Kontrol med Udlændinge under de Forhold, vi nu lever under. Det er ogsaa Regler, der i den Grad er selvfølgelige, at de maa gælde ogsaa under normale Forhold.

Det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) vilde jeg gerne kunne gengælde den Kompliment, som det ærede Medlem gav mig: at jeg havde baaret mig ad som en dygtig Sagfører under en Procédure. Men jeg kan ikke gøre det. Hvis det ærede Medlem nemlig vil læse min Tale igennem, vil han finde, at jeg ikke med et eneste Ord har sagt, at den Omstændighed, at disse Regler var givet under det tidligere Ministerium, skulde være Bevis for, at vi godt kunde gaa over til at træffe endelige Bestemmelser. Jeg fremhævede blot, at det, at det tidligere Ministerium havde givet disse Regler, dog maatte vise, at de ikke kunde være saa frygtelige, som det ærede Medlem vilde gøre dem til. Det var med Hensyn til Indholdet af Reglerne, at jeg anførte dette Argument, ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om deres Varighed. Det ærede Medlem skildrede i Gaar, hvad der vilde ske, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov. Men det er ikke andre Følger end dem, der allerede nu kan indtræffe. Det var netop det, jeg var inde paa, da jeg sagde, at det kan ikke være saa frygtelige Regler, da de ogsaa gjaldt under det tidligere Ministerium. Oven i Købet gaar Forslaget ud paa at begrænse Reglerne. Med Hensyn til Varigheden udtalte jeg, at jeg troede i Virkeligheden, at det ærede Medlem ikke vilde være saa ivrig mod en mere langvarig Lov end den, vi hidtil har haft, og jeg anførte som Bevis den Tale, det ærede Medlem holdt ved anden Be-

handling i Fjor, da han sagde, at nu havde han faaet Oplysninger i Udvalget, der viste, at Reglerne var praktiseret med Maadehold, det var fornuftige Regler set i Forhold til Udlandets. Derfor kunde jeg tænke mig, at det ærede Medlem kunde gaa med til, at Reglerne gjaldt for 3 eller 4 Aar eller flere. Jeg har altsaa ikke med et eneste Ord paa-beraabt mig den Omstændighed, at den tidligere Regering kunde gaa med dertil, som et Argument for, at vi nu kunde gaa til endelige Bestemmelser. Jeg vil bede det ærede Medlem læse mine Udtalelser igennem, ligesom jeg vil bede ham læse ogsaa hans Tale i Gaar igennem eller spørge ærede Medlemmer, om de ikke fik det Indtryk af det Billede, det ærede Medlem maalede af Følgerne af dette Lovforslag, uden med et eneste Ord at omtale, at det var Regler, vi har levet under de sidste 7 Aar.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvad Udtrykket „det offentlige Interesser“ betød. Det kan godt være, at det er et mindre heldigt Udtryk, at man godt kunde sige „det offentlige Interesse“. Grunden til, at det staar der, er den, at der i andre Landes Lovgivning meget ofte tales om „det offentlige Interesse“ paa det og det og det Punkt, der er nævnt en hel Række forskellige Punkter. Det har vi samlet under eet i Udtrykket „det offentlige Interesser“.

Det ærede Medlem var endvidere inde paa Spørgsmaalet, om vi skal gaa over til noget mere langvarigt. Jeg har hele Tiden været af den Anskuelse, at det er mærkeligt, at man Aar efter Aar skal komme med Lovforslag om noget, som vi alle sammen er nogenlunde enige om, nemlig at det er nødvendigt at have Regler overfor Udlændinge. Jeg synes ikke, vi skal komme med dem Aar efter Aar, hvis det kan undgaas; jeg vil derfor tilraade, at man giver dem for flere Aar. Det ærede Medlem ansaa en Revision af Loven af 1875 for ønskelig. Det er vi mange, der gør, og der kommer maaske ogsaa noget frem ved Folke-registrene, som kan benyttes, saa at vi kan gaa over til endelige Bestemmelser. Men saa haaber jeg rigtignok for mit Vedkommende, at det bliver Bestemmelser, der svarer til europæisk Lovgivning paa dette Omraade.

Endelig spurgte det ærede Medlem om,